

TEZAUR LITURGIC
24 APRILIE
NIKODIMOS AERAKIS

PARACLISUL
SF. MUCENIC
NICOLAE
DE LA
MAGNEZIA

ATENA, 2015

24 ΑΠΡΙΛΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ποίημα Αρχιμανδρίτου Νικοδήμου Αεράκη

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Νικολάου Νεομάρτυρος πάντες, ἐν ἐγκωμίων
καταστέψωμεν ὕμνοις, ὁμολογίαν ἄθλησιν σεπτὴν
τελευτήν· Κύριον γὰρ τὸν Θεάνθρωπον, εὐθαρσῶς
ὡμολόγησεν, ὡς ἀμνὸς ἐτύθη δὲ ὑπ' ἀθέων τυράννων·
αὐτοῦ πρεσβείαις Κύριε ἡμῖν, χάριν παράσχου, καὶ
ἄφεσιν δώρησαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

*Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Νικόλαου
Μαγνησίας, κλέος τιμῶ. Νικοδήμου.*

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νικόλαον Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ποθῶν ἀνυμνῆσαι,
ἱκετεύω Σε παντουργέ, κατάπεμψον Πνεῦμα τοῦ
σοφίσαι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τὸν λόγον μου.

Ἰσχὺν δώρησαί μοι Μάρτυς Θεοῦ, τιμῆσαι ἀξίως, ἀρετὰς σου πνευματικάς, καὶ βίαν ἀθλήσεως τελείας, καὶ τελευτὴν μαρτυρίου πανθαύμαστον.

Κυρίου τοὺς λόγους ἐνωτισθεῖς, βίῳ ἠκολούθεις, τῶν Μαρτύρων καὶ Ἀθλητῶν· διὸ ἠξιώθης μαρτυρῆσαι, καὶ ἀνελθεῖν εἰς οὐράνια δώματα.

Θεοτοκίον.

Οὐράνιον δός μοι Μῆτερ Θεοῦ, πόθον εὐσεβείας, καὶ εἰρήνην τοῦ Σοῦ Υἱοῦ, πρὸς δόξαμ Τριάδος τῆς ἁγίας, καὶ σωτηρίαν ψυχῆς μου πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Λυτρωτὴν ὁμολόγεις πρὸ ἀσεβῶν ἔνδοξε, καὶ σκληροὺς δαρμοὺς καθυπέστης, χαίρων ἐν χάριτι· διὸ ἐστέφθης κλεινέ, ὡς Νεομάρτυς Κυρίου, καὶ ζῶν αἰώνιον, ἐκκληρονόμησας.

Ἀξιώσεις ἀνόμων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, πάσας ἀπηρνήθης θεόφρον, μένων στερρότατος, ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Ὅν ὡς Θεὸν ὁμολόγεις, καὶ Μαρτύρων στέφανον, ἐδέξω πάντιμε.

Ὁμοφώνως τιμῶντες, μαρτυρικὴν ἄθλησιν, τὰς τοῦ Νικολάου πρεσβείας, πάντες αἰτούμεθα, πρὸς τὸν Νυμφίον Χριστόν, ὅπως ἡμᾶς ἀξιώσῃ, τοῦ ποθεῖν τὰ κρείττονα, καὶ ἐπουράνια.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων προστάτις καὶ μοναχῶν πρότυπον, καὶ τῶν ἀθλουμένων ἀλείπτῃς, καὶ ἡ ἀντίληψις, ὄντως

ὑπάρχει ἀγνή, καὶ τῶν πιστῶν παρακλήρω, πάντων ἡ βοήθεια, Κόρη ἀκήρατε.

Ἐνίσχυσον, ὦ Νεομάρτυς Νικόλαε τοὺς σοὺς δούλους, ἵνα πίστιν ὀρθὴν καὶ βίον ποθήσωμεν, καὶ λάβωμεν χάριν τῆς σωτηρίας.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστὸν τὸν Θεόν, ποθῶν καὶ τὸν Παράδεισον, προσκαίρου ζωῆς, ἐνθέως κατεφρόνησας, Νεομάρτυς ἔνδοξε, Μαγνησίας κλέος καὶ καύχημα· καθορῶν οὖν Αὐτὸν ἐκτενῶς, ἱκέτευε Μάρτυς, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μακαρίζομεν Κύριε, τὸν Σὸν Ἀθλητὴν θαυμαστὸν Νικόλαον, μαρτυρίῳ τὸν κηρύξαντα, τὰς Σὰς ἀληθείας παντοδύναμε.

Ἀρετὰς ὦ Νικόλαε, δός μοι Νεομάρτυς τῇ μεσιτείᾳ σου, μετανοίας δὲ κατάνυξιν, καὶ ὁμολογίας θεῖον δῶρημα.

Γεηρὰ ὁ Νικόλαος, πάντα ἀπηρνῆθη ὁ τρισμάκαριος, καὶ ἐκτήσατο οὐράνια, ἀγαθὰ καὶ στέφος ἀμαράντινον.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων ὑπάρχουσα, καὶ παρθένων κλέος καὶ
θεῖον πρότυπον, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τὴν ἀγνείαν
πᾶσιν ἡμῖν δώρησαι.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦλιος Χριστός, σὲ ἐκάλεσε Νικόλαε, τοῦ
δωρήσασθαι τοῦ Μάρτυρος τιμὴν· σὺ δὲ ἐτύθης, ὡς
σφάγιον ἱερώτατον.

Στέφανον φωτός, ἐδωρήσατό σοι Κύριος, καὶ τὴν
χάριν τοῦ πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν· διὸ προστρέχω,
εἰρήνην αἰτῶν καὶ λύτρωσιν.

Ἵνα τοῦ ἐχθροῦ, ἐκνικήσω τὰ φρυάγματα, τὰς σὰς
λιτὰς Νικόλαε ἐκζητῶ, πρὸς τὸν Σωτῆρα, τὸν ἡμῖν
διδόντα ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἄνασσα ἀγνή, ἐκ κινδύνων σῶσον ἅπαντας, ταῖς
μητρικαῖς πρεσβείαις Σου πρὸς Χριστόν, καὶ πρὸς
ἁγίαν, ζωὴν πιστοὺς καθοδήγησον.

Ῥδὴ σι'. Τὴν δέησιν.

Στερεώσον, τῶν πιστῶν τὸ φρόνημα, σαῖς
πρεσβείαις Νεομάρτυς πρὸς Λόγον, καὶ πρὸς
Χριστοῦ, ἐντολὰς καθοδήγει, τῶν Ὁρθοδόξων λαὸν ᾧ
Νικόλαε· καὶ στήριξον πάντας ἡμᾶς, ἐν ἀσκήσει καὶ
βίᾳ πανένδοξε.

Κραταίωσον, τὴν ψυχὴν μου ἔνδοξε, ποντουμένην
ἐν ταῖς ζάλαις τοῦ βίου· ὅτι πρὸς σέ, ᾧ Νικόλαε κλίνω,

τὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος δέομαι, καὶ δέομαι ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν σαῖς λιταῖς διαφύλαξον.

Λιτάζομεν, εὐλαβῶς Νικόλαον, Νεομάρτυρα Χριστοῦ Μαγνησίας· ἵνα αὐτοῦ, μιμησάμενοι πόθῳ, τὴν προθυμίαν καὶ ζῆλον τὸν ἔνθεον, ὁμολογίαν τε Χριστοῦ, θείας δόξης Αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἐρρύσθημεν, ἁμαρτίας ἅπαντες, Θεοτόκε τῇ σαρκώσει τοῦ Λόγου· ὅτι Θεός, ἐν βροτοῖς ἐπεφάνη, διὰ Σταυροῦ δὲ ἀνθρώποις δεδώρηται, τὴν λύτρωσιν ἐκ τῶν παθῶν, καὶ εἰρήνης ψυχῆς ἀναφαίρετον.

Ἐνίσχυσον, ὦ Νεομάρτυς Νικόλαε τοὺς σοὺς δούλους, ἵνα πίστιν ὀρθὴν καὶ βίον ποθήσωμεν, καὶ λάβωμεν χάριν τῆς σωτηρίας.

Ἄκραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῶν πιστῶν κλέος πέλεις Νεομάρτυς Νικόλαε, καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις σφραγὶς θεοδώρητος, τῇ ἐκχύσει ὑπὲρ Χριστοῦ σοῦ αἵματος στερρέ· διὸ ἔλαβες παρὰ Θεοῦ, σαββατισμὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ χαρὰν ἀνεκκλάλητον· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων, πρὸς τὸν Θεάνθρωπον Χριστόν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Προκείμενον: *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις
Αὐτοῦ.*

Στ.: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 21: 12-19

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς
χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς
συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ
ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ
ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν,
μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν
στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ
ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.
Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ συγγενῶν, καὶ
φίλων, καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ
ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ
θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ
ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Δεῦτε τὸν Νικόλαον, ὡς Νεομάρτυρα θεῖον, ἐν
ψαλμοῖς ὑμνήσωμεν, φιλαγίων σύλλογος καὶ
τιμήσωμεν· τὸν Χριστὸν οὗτος γάρ, ἐν τῇ Μαγνησίᾳ,

ὥς Θεὸν καθωμολόγησε, Σωτῆρα Κύριον, καὶ ὑπὲρ
 Αὐτοῦ ἐμαρτύρησε· διὸ καὶ εἰσελήλυθεν, εἰς σκηνὰς
 Μαρτύρων ὁ ἔνθεος· ἔνθα ἰκετεύει τὸν Κύριον
 λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τοὺς τὴν σεπτὴν αὐτοῦ ἄθλησιν,
 πόθῳ ἐορτάζοντας.

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οὐρανός σε ἐδέξω ὦ Νικόλαε Μάρτυς καὶ τῶν
 Μαρτύρων χορός· μεθ' ὧν συνεορτάζεις, ὑμνῶν τὸν ἐν
 Τριάδι, ὁμοούσιον Κύριον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ σεπτὲ Νεομάρτυς τὸν Χριστὸν Θεὸν Λόγον
 καθωμολόγεις στερρώς, καλῶν τοὺς Ὁρθοδόξους,
 συμψάλλειν ὁμοφρόνως, καὶ βοᾷν μετὰ πίστεως· ὁ τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νικηφόρος ὁ Μάρτυς ἐναθλῶν ἐν σταδίῳ ὑπὲρ
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, συνήγειρε τὸν κόσμον, γεραίρειν
 τὸν Σωτῆρα, καὶ συμψάλλειν ἐν χάριτι· ὁ τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Ίλασμὸν καταπέμπει τοῖς βροτοῖς Θεοτόκε ὁ Σὸς
 Υἱὸς καὶ Θεός, πρεσβείαις Σου ἀπαύστοις, πρὸς Ὁν
 πανευγνωμόνως, ἐν ᾧδαῖς πάντες ψάλλομεν· ὁ τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Κατανικῶνται, Ἀγαρηνοὶ καὶ βελίαρ, ὑπὸ σοῦ
Νεομάρτυς ὑμνοῦντος, καὶ ὑπερυψοῦντος, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανοδρόμος, ὃ Νεομάρτυς ἐδείχθης, μιμηθεὶς
τῶν Μαρτύρων τὰ πάθη, ἀνυμνολογούντων, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Διακηρύττεις, ὃ Νεομάρτυς τὴν πίστιν, τοῦ Χριστοῦ
καὶ τὴν ἄρρητον χάριν, Οὗ τὴν θείαν δόξαν, ὑμνοῦμεν
εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἑγαπημένη, παρὰ Θεοῦ Σὺ ὑπάρχεις, Θεοτόκε ὡς
τέξασα Λόγον, Ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, ὑμνεῖς εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Μετάδος μοι τὸν ζῆλον, τῆς ὁμολογίας, καὶ τῆς
θυσίας σου μάρτυς πρὸς δόξαν Θεοῦ, σαῖς ἱκεσίαις
πρὸς Κύριον τὸν Θεάνθρωπον.

Ὅρῶμεν ἐν Ἀγίοις, Μάρτυρα Κυρίου, κατατρυφῶντα
τῆς θείας χαρᾶς καὶ ζωῆς, σὺν πρωτοτόκοις καὶ πᾶσι
τοῖς ἐναθλήσασιν.

Ὑμνοῦμεν εὐφροσύνως, Μάρτυρος ἀγάπην,
ὁμολογίαν θυσίαν καὶ πάθος σεπτόν, καὶ εὐφημοῦμεν
ἐνθέως αὐτοῦ τελείωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἀξίως τὸν Υἱὸν Σου, ἀγνή εὐφημοῦμεν, τὸν
γεννηθέντα ἀφράτως ἐκ Σοῦ ὡς βροτόν, πρὸς
σωτηρίαν τοῦ κόσμου καὶ ἀπολύτρωσιν.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις Νεομάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Ἐκκλησίας κλέος,
Μαγνησίας ὁ φρυκτωρός, σφραγὶς τῶν Μαρτύρων,
ὁμολογίας τύπος, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ
ἐγκαλλώπισμα.

Τὸν ἐν Νεομάρτυσιν θαυμαστόν, Νικόλαον ὕμνοις,
εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς, ὡς ἀμνὸν τυθέντα, πρὸς
δόξαν τοῦ Κυρίου, νικήσαντα δὲ πίστει, δεινὴν
ἀσέβειαν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν ἐν ᾠδαῖς, Νικόλαον νέον, τὸν
θεόφρονα καὶ στερρόν, Μάρτυρα Κυρίου, ἀθλήσαντα
γενναίως, ἐν πόλει Μαγνησίας, ὑπὲρ τῆς πίστεως.

Φύλαττε Νικόλαε τοὺς πιστοὺς, τοὺς ἐμμελετῶντας,
τὴν σὴν ἄθλησιν καὶ ζωὴν, ἐκ παθῶν ποικίλων, καὶ
πάσης ἁμαρτίας, ἀνάγκης ἀσθενείας, καὶ
περιστάσεως.

Τὸν ἀναιρεθέντα διὰ Χριστόν, Νικόλαον θεῖον,
Ἐκκλησίας πιστὸν βλαστὸν, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν, καὶ
λόγοις εὐφημοῦμεν, ὡς Μάρτυρα Κυρίου,
περιφανέστατον.

Δίδαξόν με Μάρτυς ὁμολογεῖν, Τριάδα Ἁγίαν, τὸν
Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, Μονάδα
κατ' οὐσίαν, τὸν μόνον Ζωοδότην, Θεὸν καὶ Κύριον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαχνος καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός
ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὖσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή
ἀστοχήσομεν, ρυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

*Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῇ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων
τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν
Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ
παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Δεῦτε, Νεομάρτυρα Χριστοῦ, ἔνθεον Νικόλαον
ῥυμοῖς, πιστοὶ τιμήσωμεν, Κύριον Θεάνθρωπον,
ὁμολογήσαντα, ὡς οἱ Μάρτυρες ἅπαντες, μεθ' ὧν
σαββατίζει, ἐν τοῖς θείοις δώμασιν τῆς οὐρανίου Σιών·
ἐνθα ἱκετεύει ἀπαύστως, Λόγον τὸν φιλάνθρωπον
δοῦναι, τοῖς αὐτὸν τιμῶσιν ἀπολύτρωσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

